

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๑๒๐๖/๓

สำนักงาน ก.พ.ร.

ถนนพิษณุโลก

กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๕๖๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

เรื่อง ข้อหารือแนวทางการปฏิบัติตามระเบียบกฎหมาย

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๖๐๑/๙๗๐๘

ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

สิงที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ.ร. ที่ นร ๑๒๐๖/๑๓๐ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้มีหนังสือไปยัง สำนักงาน ก.พ.ร. เพื่อหารือแนวทางการปฏิบัติในการนี้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษามอบอำนาจให้รองเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ร. พิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่ข้อหารือของสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษาเป็นการหารือในเรื่องการมอบอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และโดยที่มาตรา ๗๑/๑๐ (๔) แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้ ก.พ.ร. มีอำนาจหน้าที่ ในการตีความและวินิจฉัยปัญหากฎหมายในการบริหารราชการแผ่นดิน กรณีนี้จึงไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ ที่สำนักงาน ก.พ.ร. จะพิจารณาตอบข้อหารือดังกล่าวได้ แต่อย่างไรก็ต้องโดยที่มาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติว่า “อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นที่ ผู้ดำรงตำแหน่งได้ในพระราชบัญญัตินี้จะเพียงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือ คำสั่งใด หรือมติของคณะกรรมการรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับหรือคำสั่งนั้น หรือ มติของคณะกรรมการรัฐมนตรีในเรื่องนั้น มิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่อง การมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นอาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทนได้...” และโดยที่มาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕

และที่แก้ไข...

และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติว่า “อำนาจในการสั่ง การอนุญาต อนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นที่ผู้ดำรงตำแหน่งได้จะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะกรรมการรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะกรรมการรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นอาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในส่วนราชการเดียวกันหรือส่วนราชการอื่น หรือผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัติกา”

จากบทบัญญัติดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า พระราชบัญญัติระบุบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติระบุบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดสาระสำคัญว่า ในกรณีที่กฎหมายได้บัญญัติให้ผู้ดำรงตำแหน่งได้เมื่อหน้าที่ต้องปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือมติของคณะกรรมการรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือมติของคณะกรรมการรัฐมนตรี มิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นอาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในส่วนราชการเดียวกันหรือส่วนราชการอื่นปฏิบัติราชการแทนได้ แต่หากกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือมติของคณะกรรมการรัฐมนตรี ได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นก็ต้องดำเนินการมอบอำนาจตามที่กฎหมายเฉพาะนั้นกำหนด สำนักงาน ก.พ.ร. จึงขอส่งแนวทางวินิจฉัยของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเกี่ยวกับการตีความ และวินิจฉัยปัญหากฎหมายในการบริหารราชการแผ่นดินในการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๓ ที่เคยพิจารณาเรื่องการมอบอำนาจตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมแล้ว โดยเห็นว่า การมอบอำนาจตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นการอย่างอื่นแล้ว จึงไม่อยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระบุบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาต่อไป (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางอารีย์พันธ์ เจริญสุข)

รองเลขาธิการ ก.พ.ร.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.ร.

ที่ นร ๑๒๐๖/๑๓๑

สำนักงาน ก.พ.ร.
ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๗๘/๕ ตุลาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ข้อหารือการมอบอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา

อ้างถึง หนังสือจังหวัดนครราชสีมา ที่ นน ๐๐๑๖.๓/๑๗๕๔๗ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง จังหวัดนครราชสีมาได้มีหนังสือหารือเกี่ยวกับการมอบอำนาจต่อของผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมาให้แก่หัวหน้าสำนักงานสาขาชั้นต่ำ ๒ - ๖ นครราชสีมา ตามคำสั่งกรมการค้าภายใน ที่ ๓๒๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๗ ในเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ร. ได้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ เกี่ยวกับการตีความและวินิจฉัยปัญหากฎหมายในการบริหารราชการแผ่นดินพิจารณาแล้วเห็นควรแยกประเด็นพิจารณาเป็น ๒ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ กรณีการมอบอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม นั้น คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ เกี่ยวกับ การตีความและวินิจฉัยปัญหากฎหมายในการบริหารราชการแผ่นดินพิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่ มาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้ กำหนดว่า อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นที่ผู้ดำรง ตำแหน่งได้จะเพิ่งปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียน ประกาศ หรือคำสั่งใด หรือมติของ คณะกรรมการในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียน ประกาศ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะกรรมการ ในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรง ตำแหน่งนั้นอาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในส่วนราชการเดียวกันหรือส่วนราชการอื่น หรือ ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนได้ เมื่อปรากฏว่าข้อ ๙ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดว่า

“ผู้มีอำนาจดำเนินการตามระเบียบนี้จะมอบอำนาจเป็นหนังสือให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งได้ ก็ได้ โดยให้คำนึงถึงระดับ ตำแหน่ง หน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้ที่จะได้รับมอบอำนาจเป็นสำคัญ

เมื่อมีการมอบอำนาจตามวรคหนึ่งแล้ว ผู้รับมอบอำนาจมีหน้าที่ต้องรับมอบอำนาจนั้น และจะมอบอำนาจนั้นให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นต่อไปไม่ได้ เว้นแต่

(๑) การมอบอำนาจให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจมอบอำนาจนั้น ต่อไปได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑.๑) กรณี...

(๑.๑) กรณีมอบอำนาจให้แก่รองผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งให้ผู้มอบอำนาจเขียนต้นทราบด้วย

(๑.๒) กรณีมอบอำนาจให้แก่บุคคลอื่น นอกจากที่ก่อตัวใน (๑) จะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากผู้มอบอำนาจเขียนต้นแล้ว

(๒) การมอบอำนาจและการมอบอำนาจต่อตามระเบียบกระทรวงกลาโหม

....."

ดังนั้น จึงถือได้ว่า ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่นแล้ว จึงไม่อยู่ในบังคับมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เมื่อกรณีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า กรรมการค้าภายในได้มอบอำนาจเกี่ยวกับการดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดแล้ว ดังนั้น หากผู้ว่าราชการจังหวัดประสงค์จะมอบอำนาจนั้นต่อไปให้แก่บุคคลอื่น ผู้ว่าราชการจังหวัดก็จะต้องดำเนินการมอบอำนาจให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ประเด็นที่ ๒ กรณีการมอบอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดเรื่องการอนุญาตให้ข้าราชการและลูกจ้างใช้รถส่วนกลาง และเรื่องการอนุญาตให้นำรถส่วนกลางในสำนักงานการค้าภายในจังหวัด ศูนย์ชั้นตัววัด หรือสำนักงานสาขาชั้นตัววัดไปเก็บรักษาที่อื่นเป็นการชั่วคราวหรือเป็นครั้งคราวได้เฉพาะกรณีที่ไม่มีสถานที่เก็บรักษาปิดอดภัยเพียงพอหรือมีราชการจำเป็นเร่งด่วนตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม นั้น คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเกี่ยวกับการตีความและวินิจฉัยปัญหากฎหมายในการบริหารราชการแผ่นดินพิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่ข้อ ๑๓ วรรคสอง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดว่า “รถส่วนกลาง รถรับรอง และรถรับรองประจำจังหวัด ให้ใช้เพื่อกิจการอันเป็นส่วนของส่วนราชการ หรือเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ตามหลักเกณฑ์ที่ส่วนราชการเจ้าของรถนั้นกำหนด” และข้อ ๑๖ วรรคสาม แห่งระเบียบฉบับเดียวกัน กำหนดว่า “สำหรับรถส่วนกลาง หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ได้รับมอบอำนาจจากหัวหน้าส่วนราชการจะพิจารณาอนุญาตให้นำรถไปเก็บรักษาที่อื่นเป็นการชั่วคราวหรือเป็นครั้งคราวได้ ในกรณีที่ส่วนราชการไม่มีสถานที่เก็บรักษาปิดอดภัยเพียงพอ หรือมีราชการจำเป็นและเร่งด่วนหรือการปฏิบัติราชการลับ” ซึ่งจากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่าผู้มีอำนาจในการอนุญาตให้ใช้ราชการได้แก่บุคคลตามหลักเกณฑ์ที่ส่วนราชการเจ้าของรถนั้นกำหนด และผู้ที่มีอำนาจในการอนุญาตให้นำรถราชการไปเก็บรักษาที่อื่น ได้แก่ หัวหน้าส่วนราชการ หรือหรือผู้ได้รับมอบอำนาจจากหัวหน้าส่วนราชการ ซึ่งการที่ระเบียบฯ กำหนดไว้เช่นว่านั้น ก็เป็นเพียงการกำหนดโดยมีเจตนาผลเพื่อให้ผู้มีอำนาจสามารถมอบอำนาจต่อได้เท่านั้น อีกทั้งเมื่อพิจารณาเบียบฉบับดังกล่าวจะเห็นได้ว่าระเบียบฯ มิได้มีการกำหนดรายละเอียดและวิธีการในการ

มอบอำนาจต่อให้แก่ผู้อื่นไว้แต่อย่างใด จึงเห็นได้ว่าระเบียบฉบับดังกล่าวมิได้มีเจตนาณที่จะกำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น ดังนั้น เมื่อระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ฉะนั้น หากผู้มีอำนาจจะระดับต้นดังการที่จะมอบอำนาจนั้นต่อให้แก่ผู้อื่น ผู้มีอำนาจก็จะต้องดำเนินการมอบอำนาจตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาใช้บังคับด้วย และโดยที่มาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดว่า “ในกรณีที่มีการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจนั้นให้แก่ผู้ด้วยตำแหน่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการของส่วนราชการใด และส่วนราชการนั้นปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจให้แก่หัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัดนั้น

(๒) นอกจากราชภูมิตาม (๑) ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจมอบอำนาจให้รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัด เป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนก็ได้

ซึ่งจากบทบัญญัติดังกล่าวจึงถือได้ว่ามาตรา ๒๓ เป็นบทบังคับว่า เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับมอบอำนาจมาแล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดมีหน้าที่ต้องมอบอำนาจนั้นต่อไปตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๓ (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี กล่าวคือ เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับมอบอำนาจแล้ว ถ้าเป็นกรณีการมอบอำนาจจากส่วนราชการที่มีส่วนราชการตามกฎหมายของส่วนราชการนั้นปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดมีหน้าที่ต้องมอบอำนาจนั้นต่อไปให้แก่หัวหน้าส่วนราชการที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัดนั้นเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทน แต่ถ้าเป็นกรณีการมอบอำนาจจากส่วนราชการที่ไม่มีส่วนราชการตามกฎหมายของส่วนราชการนั้นปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัดนั้นเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนต่อไปได้ตามที่เห็นสมควร เมื่อกรณีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า กรรมการค้าภายในได้มีคำสั่งกรรมการค้าภายใน ที่ ๓๒๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๗ เรื่องมอบอำนาจเพิ่มเติมให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทน ได้กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจต่อให้หัวหน้าสานักงานค้าภายในจังหวัด หัวหน้าศูนย์ชี้แจงตรวจสอบ หรือหัวหน้าสานักงานสาขาชี้แจงตรวจสอบแล้ว ซึ่งการกำหนดไว้เช่นว่านี้เป็นการกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นผู้รับมอบอำนาจมอบอำนาจต่อไปยังหัวหน้าส่วนราชการที่มิได้มีส่วนราชการตามกฎหมายนั้นปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัด ดังนั้น คำสั่งมอบอำนาจของกรรมการค้าภายในในดังกล่าวข้างต้นจึงไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ และในกรณีดังกล่าว เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับมอบอำนาจจากอธิบดีกรมการค้าภายในตามคำสั่งมอบอำนาจดังกล่าวแล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ไม่อาจมอบอำนาจนั้นต่อไปยังพัฒนาชีวิตรังหวัด แล้วให้พัฒนาชีวิตรังหวัดมอบอำนาจนั้น ต่อให้แก่หัวหน้าสานักงานสาขาชี้แจงตรวจสอบ ๒ – ๖ นครราชสีมา เมื่อจากจะเป็นการขัดกับเจตนาณของอธิบดีกรมการค้าภายในซึ่งเป็นผู้มอบอำนาจตามคำสั่งดังกล่าว ดังนั้น จังหวัดนครราชสีมาจึงควรมี

หนังสือไปยังกรรมการค้าภายใน เพื่อให้กรรมการค้าภายในทบทวนแก้ไขคำสั่งมอบอำนาจในเรื่องดังกล่าว
ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ ต่อไปด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวทักษิณ ดุสิตสุทธิรัตน์)

รองเลขานุการ ก.พ.ร.

ปฏิบัติราชการแทนเลขานุการ ก.พ.ร.

สำนักกฎหมายและระเบียบราชการ

โทร. ๐ ๒๓๕๖ ๙๙๙๙ ต่อ ๘๘๙๑

โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๘๒๓๐